

ת"פ 36481/01/20 - מדינת ישראל נגד דן הראש

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 36481-01-20 מדינת ישראל נ' הראש

בפני
בעניין: כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דן הראש

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד גל נשרים

ב"כ הנאשם: עו"ד חגית רייזמן

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעשרים עבירות מידע כוזב במחשב ושש עבירות ניסיון קבלת דבר במרמה בגין שורת מעשים שבוצעו כולם בחודש מאי 2019.

הנאשם התקין במכשיר הטלפון הסלולארי שלו יישומון WhatsApp Business המאפשר שליחת מסרים מיידיים, תמונות וסרטונים באופן אישי וקבוצתי, וכן תוכנה המאפשרת הכפלת השימוש במכשיר הטלפון על ידי יצירת משתמשים שונים עם מספרי טלפון שונים המשתמשים באותו מכשיר סלולרי, ובעזרתם יצר משתמש נוסף במכשיר הטלפון שלו עם מספר טלפון שונה מהמספר שלו.

במהלך חודש מאי 2019 הנאשם פנה באמצעות המשתמש הנוסף באופן פרטי לעשרים נשים, רובן קטינות, שהיו חברות בקבוצות שונות שבהן היה חבר גם הוא, וניהל עמן שיחות שעיקר התכנים בהן היה תכנים מיניים.

במהלך השיחות הציג הנאשם מידע כוזב ביחס לזהותו, מינו וגילו, שאותם התאים לגיליהן וזהותן המינית של בנות שיחו, במטרה לעורר אצלן הזדהות ולגרום להן לשתף פעולה עמו. במהלך השיחות, שעיקרי תוכניהן מפורטים בכתב האישום המתוקן, כתב הנאשם תכנים בעלי אופי מיני מובהק, ובחלק מהמקרים ביקש הנאשם מבנות שיחו לשלוח לו תמונות של עצמן וחלקן עשו כן.

באחת השיחות שבהן הציגה עצמה הכותבת כילדה בת 13, שאל אותה הנאשם על נטייתה המינית, הזדהה לפניה כאשה, וכתב כי הוא עצמו קיים בעבר יחסי מין עם אשה.

בשיחה עם מי שהציגה את עצמה כקטינה כבת 16 הציג הנאשם את עצמו כנער בן 17, הציע לבת שיחו להיפגש

ולהתנשק, ביקש שתשלח לו תמונות של החזה שלה, שלח לה סרטון בעל תוכן מיני ומחק אותו לאחר שצפתה בו והציע לה הצעות לקיים מגע מיני בצורות שונות. בשיחה נוספת עם מי שהזדהתה כקטינה כבת 16 הציג הנאשם את עצמו כנער בן 16, שאל אותה על עברה המיני ושאל האם קיימה מין אוראלי או אנאלי.

בכתב האישום המתוקן מפורטים תוכניהן של שיחות נוספות.

2. בעניינו של הנאשם הוגשו שלושה תסקירי שירות מבחן שמתארים את קורות חייו של הנאשם ועקבו אחר שילובו בטיפול. התסקירים מלמדים כי הנאשם כבן 28, יליד צרפת, פרוד מאשתו ואב לילדה בת 3, מתגורר בבית הוריו ועובד כנהג מערבלי בטון.

הנאשם עלה עם משפחתו לישראל בגיל 3, למד במסגרות תורניות עד גיל 18, שאז החליט לסיים את הלימודים. לאחר סיום לימודיו עבד הנאשם בעבודות מזדמנות והתגייס לצבא בגיל 20. הנאשם שירת שירות מלא כנהג. כחמישה חודשים לפני שיחררו מצה"ל נישא הנאשם לאשתו. הוא תיאר את תקופת נישואיו כקשה, ולדבריו היא כללה אלימות פיזית ומילולית מצד אשתו כלפיו, וכן תלונות שווא למשטרה, והוא אף הורחק מביתו למשך מספר ימים. לאחר הגשת התלונה בני הזוג החליטו להיפרד וכיום הם בהליכי גירושין. לאחר שחרורו מהצבא הנאשם החל לעבוד כנהג משאית בחברה, אך פוטר כעבור כשמונה חודשים עקב הרשעתו בעבירת אלימות כלפי אחיו ובשל עבודות שירות שנגזרו עליו.

לאחר סיום עבודות השירות החל הנאשם לעבוד בעבודתו הנוכחית.

הנאשם שלל שימוש בסמים, באלכוהול או בפורנוגרפיה. הוא תיאר התפתחות מינית תקינה ושלל משיכה לנערות צעירות או לילדות. שירות המבחן התרשם מגישה הגנתית ומצמצמת של הנאשם באשר לעולמו המיני, עד לתחושות בושה משיח על הנושא.

ביחס לעבירות שבהן הורשע טען הנאשם, כי ההתכתבויות עם הקטינות ועם הנשים הבגירות שימשו לו מפלט מהקשיים ותחושות הבדידות שחווה בזוגיות עם אשתו. לדבריו, ידע כי משוחח עם קטינות, אך התקשה להסביר את בחירתו בשיח עמן. הנאשם שלל עוררות מינית בעת ביצוע העבירות, שלל כוונה להיפגש עם הקטינות מחוץ למרחב הווירטואלי, ותיאר כי לא חשף את דבר ביצוע העבירות לפני איש למעט עורכת דינו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מצמצם מחומרת העבירות, משליך את האחריות על גורמים חיצוניים ונעדר תובנות מעמיקות ביחס למניעים העומדים מאחורי מעשיו ולמצבי סיכון. הנאשם סובל מעיוותי חשיבה והוא התקשה להביע אמפתיה לנפגעות. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם מתקשה בחשיפה אישית, בהתבוננות רגשית ובביטוי רגשי, כי הוא בעל דימוי עצמי נמוך, נעדר מערכת תמיכה משפחתית או חברתית משמעותית וייתכן כי במצבי דחק ומצוקה עשוי לפעול באופן בעייתי וללא הפעלת שיקול דעת.

לצד זאת התרשם שירות המבחן מכוחות חיוביים לתפקוד המתבטאים ביציבות לימודית, תעסוקתית ושירות בצה"ל.

לנוכח קיומה של תובנה ראשונית בנוגע לבעייתיות מעשיו ונכונותו לשיתוף פעולה בטיפול, המליץ שירות המבחן על שילובו של הנאשם בטיפול במסגרת השירות והדין נדחה מפעם לפעם כדי לעקוב אחר התהליך.

תחילה שולב הנאשם בקבוצה פסיכו-חינוכית קצרת טווח. הוא הגיע למפגשים באופן עקבי ובזמן, היה שקט, נטה לדבר

בצמצום, נראה קשוב לאחרים ולעיתים הגיב. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נתרם מהשתתפותו בקבוצה ברמה מסוימת, אך הוא התקשה להעמיק בתכנים שהעלה. בין היתר שיתף כי הוא טרוד מהליך הגירושין הקשה שחוזה ותיאר שביעות רצון מהשתתפותו בקבוצה ומהאפשרות לשתף מעט מהחוויית שעמן הוא מתמודד.

בהמשך שולב הנאשם בקבוצה ייעודית ארוכת טווח לטיפול בעברייני מין. במהלך המפגשים הנאשם התקשה בשיתוף רגשי ונראה היה כי הוא מתקשה להיתרם מהשתתפותו בקבוצה, בין היתר לאור היותו טרוד בתהליך הגירושין ובענייני תעסוקה. מנחות הקבוצה שוחחו עמו על כך באופן פרטני, אך חרף הנכונות שביטא, התקשה הנאשם להשתלב בטיפול הקבוצתי באופן פעיל, על אף שערך מאמצים כפי יכולתו והגיע באופן רציף ועקבי לקבוצה. לאור זאת, הוחלט על סיום השתתפותו בקבוצה.

הנאשם הביע לפני שירות המבחן חרטה על ביצוע העבירות ואמר כי מבין את הפסול שבמעשיו.

שירות המבחן המליץ לגזור על הנאשם 250 שעות שירות לתועלת הציבור, מאסר מותנה ופיצוי לנפגעי העבירות.

3. המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין תשעה חודשי מאסר בעבודות שירות לשנתיים מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, וביקשה לגזור על הנאשם שנת מאסר בפועל וענישה נלווית. המאשימה הדגישה בטיעוניה את משך הזמן שלאורכו נעברו העבירות, נחישותו של הנאשם, שהתבטאה בפנייה לנשים רבות, את העובדה שחלק מבנות שיחו של הנאשם העבירו לו תמונות שלהן, את עברו הפלילי של הנאשם ואת העובדה כי בסופו של יום הנאשם לא השכיל לרכוש כלים להתמודדות מיטיבה במהלך הטיפול שבו השתתף. ב"כ המאשימה טען, כי לו היה הנאשם מורשע בביצוע עבירות מין, ולא בעבירות מרמה, הייתה המאשימה עותרת לענישה מחמירה יותר.

4. ב"כ הנאשם ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן, תוך שטענה כי הנאשם שיתף פעולה באופן מלא עם הטיפול והפיק ממנו תועלת כמידת יכולתו. נטען כי גם אם מאפייני אישיותו של הנאשם אינם מאפשרים לו מיצוי מלא של הטיפול, הוא עשה כל שביכולתו כדי לקדם את התהליך ולהצליח בו, הגיע לכל המפגשים, היה קשוב לתכנים והשתתף בשיח כפי שהצליח.

עוד הודגשו נסיבותיו האישיות של הנאשם, העובדה כי העבירות בוצעו על רקע משבר הנישואין שלו, ונמשכו פרק זמן קצר של כעשרה ימים בלבד. כן הודגש כי בסופו של יום הענישה צריכה להתמקד בהיבט המרמתי של מעשיו של הנאשם, שכן הוא הואשם והורשע בעבירות מרמה ולא בעבירות מין. לבסוף הודגשה העובדה שהנאשם מנהל אורח חיים תקין ומתפקד, כי הוא משקיע את עיקר זמנו בעבודה כדי לפרנס את בתו ונטען כי הטלת עונש של מאסר ואפילו בעבודות שירות, תפגע בפרנסתו.

5. הנאשם בדברו האחרון תיאר את הקשיים המלווים את חייו לנוכח הליך הגירושין הקשה שעובר, ואת שעות העבודה הארוכות שבהן נאלץ לעבוד כדי לשאת בתשלומי המזונות.

מתחם העונש ההולם

עמוד 3

6. הגם שמעשיו של הנאשם נושאים אופי מיני מובהק, הוא הועמד לדין בגין ביצוע עבירות מרמה ומידע כוזב במחשב, ועל כן יש לתת את הדגש בגזר הדין לערכים המוגנים באמצעות עבירות אלה, שהם שמירה על הרצון החופשי של אדם ויכולתו לכלכל את פעולותיו על בסיס מידע אמיתי.

עבירות לפי חוק המחשבים נועדו לשמר את מעמדם של מחשבים ושל תקשורת בין מחשבים ככלים בטוחים המשמשים לביצוע פעולות יומיומיות רבות, ולמנוע את ניצולם לרעה באופן שיכביד על השימוש בהם.

7. העבירות שביצע הנאשם דרשו תכנון מוקדם והיערכות, והוא ביצע אותן שוב ושוב במשך פרק זמן של כשבועיים ימים, שבמהלכם פנה לעשרים נמענות שונות והתכתב עמן התכתבויות בעלות אופי מיני. הנאשם ניהל את ההתכתבות בצורה מתוחכמת כשהתחזה ו"התאים" את גילו ומינו לאלה של בנות שיחו.

8. הנאשם נקט בפעולה מתוחכמת, יחסית, של הכפלת המשתמש במכשיר הטלפון שלו, מעשה שנועד לטשטש את זהותו של הנאשם ולמנוע את גילוי העבירות וגילוי כמי שביצע אותן, ולאחר מכן, בחלק מן המקרים, הוא מחק את תוכן השיחות באופן שיקשה להתחקות אחריהן.

9. על פי עובדות כתב האישום, מרבית מבנות שיחו של הנאשם היו קטינות. אף אם בסופו של יום לא ניתן לדעת את זהותו האמיתית של כל מי שעמדו בצידן השני של ההתכתבויות, הדרך שבה אלה הציגו את עצמם גרמה לכך, שלכל הפחות, הנאשם האמין כי בחלק מהמקרים הוא מנהל שיחות עם נערות צעירות כבנות 13-16 שנים בלבד. הגם שהנאשם סבר והאמין כי אלו הם גיליהן, המשיך בשיחות בעלות אופי מיני, לעיתים בוטה, ובאחד המקרים אף שלח סרטון פורנוגרפי.

10. אמת, על פי כתב האישום המתוקן, הדגש במעשיו של הנאשם הוא על המרמה שבמעשיו וההתחזות לנער צעיר או לנערה צעירה. עם זאת, בבחינת הסיכון לנזק שכרוך במעשים אלה, אין מנוס מהתייחסות גם להיבט המיני של השיחות שקיים הנאשם ולפגיעה האפשרית, בנפשם, בשלומם ובתחושת הביטחון האישי של אלה שעמם קיים הנאשם את השיחות.

11. למרבה המזל הקשר עם הקטינות לא חצה את הגבול הוירטואלי, ולמעט העובדה שחלק מנפגעות העבירות שלחו לנאשם את תמונותיהן, לא נוצרו מפגשים פנים אל פנים ולא נגרמה פגיעה פיזית.

12. הקלות שבה מבוצעות עבירות באמצעות אמצעים מקוונים, והקושי בלכידת המבצעים, בפרט כאשר אלה עושים פעולות לטשטוש זהותם, כפי שאירע במקרה דנן, הופכים את המרשתת ל"שדה מוקשים" מסוכן, המאפשר פניה למספר רב של קורבנות בקלות ובמהירות, תוך ניצול תמימותם של קורבנות מוחלשים, כדוגמת קטינים, ועל כן נקבע כי על בית המשפט להתייחס בחומרה למעשים מסוג זה, כדי להרתיע עבריינים פוטנציאליים (ראו למשל בש"פ 2065/13 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 22.3.13)).

13. עיון בפסיקה מלמד כי בגין מעשים שכללו שיח מקוון בעל אופי מיני עם מי שהנאשמים האמינו שהיו קטינים נגזרו עונשים שכללו, ככלל, עונשי מאסר בפועל ובמקרים חריגים גם עונשי מאסר בעבודות שירות. ראו למשל ת"פ (י-ם) 55634-03-19 **כהן נ' מדינת ישראל** (3.2.21) והפסיקה הנזכרת שם; תפ"ח (ת"א) 56509-05-19 **מדינת ישראל נ' לארי** (פורסם בנבו 12.1.21) והפסיקה הענפה הנזכרת שם. עם זאת מובן כי לא ניתן לגזור מסקנה ישירה מהעונשים שנגזרו בתיקים אלה למקרה דנן, שכן העובדה שבמקרה דנן הנאשם אינו מואשם בעבירות מין כלל, מחייבת ביטוי עונשי בהתאם.

14. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לשמונה-עשר חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה.

העונש המתאים לנאשם

15. שקלתי לזכות הנאשם את הודאתו במיוחס לו בכתב האישום, שתוקן עוד טרם מתן התשובה, מבלי שהובטח לו דבר. בהודאה היה כדי לחסוך זמן שיפוטי והיא ביטאה מידה של קבלת אחריות והכרה בפסול שבמעשים.

16. לנאשם הרשעה קודמת בעבירת אלימות שבוצעה בשנת 2015 ובגינה הוא נידון לעונש של מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי לנפגע העבירה. נראה כי העונשים שהוטלו עליו כשלו מלהרתיעו מפני ביצוע עבירות נוספת, ועל כן יש לשקול בעניינו של הנאשם שיקולי הרתעה אישית.

17. הנאשם שולב בשתי קבוצות טיפוליות של שירות המבחן. יש לזקוף לזכותו את התמדתו בהגעה למפגשים ואת התנהלותו הקשובה. עם זאת, בסופו של יום לא ניתן לומר כי הנאשם רכש כלים להתמודדות מיטיבה ולהימנעות מפני ביצוע עבירות נוספות, והסכנה להתנהגות פורצת גבולות עודה קיימת. לפיכך, וחרף התמדתו של הנאשם בהשתתפות בטיפול, לא ניתן לומר כי מדובר בשיקום המצדיק חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם.

18. שקלתי לזכות הנאשם את התנהלותו התקינה במישורי חייו השונים, את התמדתו בעבודה, את שירותו הצבאי ואת רצונו להתמקד בפרנסתו ובפרנסת בתו. כל אלה מהווים גורמים המפחיתים סיכון להישנות העבירות ומצדיקים הקלה עם הנאשם, אף אם אינם מצדיקים חריגה ממתחם העונש ההולם.

19. כן שקלתי את הפגיעה שעלול לפגוע העונש באפשרותו של הנאשם להמשיך לעבוד במקביל לריצוי העונש וביכולתו לזון את בתו ואת המלצתו של שירות המבחן בעניין זה. לא אוכל לקבל את המלצתו של שירות המבחן, המהווה חריגה ממתחם העונש ההולם, במקום שאין הצדקה לעשות זאת, אך הפגיעה הצפויה בנאשם לנוכח העונש תהווה שיקול להקל בו.

20. לנוכח האמור לעיל יש לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם.

21. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חמישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 24.11.21. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 13.2.22 בשעה 8:00 במפקדת מחוז דרום של שירות בתי הסוהר.

ב. שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירה של קבלת דבר במרמה, או התחזות או עבירה לפי סעיפים 3-6 לחוק המחשבים תשנ"ה-1995.

22. נוסף לאמור לעיל, ולאחר ששקלתי את עמדות הצדדים בעניין, אני מורה על חילוט מכשיר הטלפון הסלולארי מסוג סמסונג ששימש את הנאשם בביצוע העבירות ונתפס במהלך החקירה.

אמת, יש קושי בכך שהמאשימה הגישה בקשה לחילוט רק לאחר שהוגשה בקשת הנאשם להחזרת התפוס, ולאחר שנשמעו כבר הטיעונים לעונש, ואולם לאחר שהוצגו לי ראיות לכך שמדובר במכשיר ששימש לביצוע העבירות, מצאתי כי יש לקבל את בקשת החילוט.

23. המזכירות תעביר העתק פסק הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ב טבת תשפ"ב, 26 דצמבר 2021, בנוכחות הצדדים.